

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205477
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819205477.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcov: 1. B. Q., I.. XX. XX. XXXX, G. Z. V. W. XXX/XX, XXX XX O. I. G., 2. B. Š.S., I.. XX. XX. XXXX, G. Z. K. XXX/XX, XXX XX O. I. G., zastúpení: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471 o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.045,92 eur, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere eventuálne o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1/rade sumu 2.045,92 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.045,92 EUR od 06.07.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd u r č u j e, že zmluva o úvere č. 1417362347 zo dňa 14.03.2014 uzavretá medzi žalobkyňou v 1/rade, žalobcom v 2/rade a žalovaným je neplatná.
- III. Žalobkyňa v 1/rade a žalobca v 2/rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1.inštancie v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa podanou žalobou proti žalovanému domáhali o vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2045,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 06.07.2019 do zaplatenia a určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. 1417362347.
2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.03.2014 malo dôjsť medzi žalobcami 1) a 2) a žalovaným k uzatvoreniu Zmluvy o úvere č. 1417362347 (ďalej aj len „Zmluva o úvere“). Primárne dávajú do pozornosti, že zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom. Dávajú do pozornosti časť 2) Zmluvy o úvere označenú ako Žiadosť o poskytnutie úveru dobrá pôžička. Túto časť vyplnili žalobcovia dňa 11.03.2014, kedy na predmetnú Zmluvu o úvere pripojili svoj podpis. Táto časť Zmluvy o úvere je návrhom na uzatvorenie zmluvy. V návrhu na uzatvorenie Zmluvy o úvere sa uvádza, že žalobca 1) žiada žalovaného o úver vo výške 5.000,00 Eur s dobou splácania úveru 10 rokov. Ďalej je v predmetnej časti 2) Zmluvy o úvere uvedený spôsob čerpania úveru - na účet v Banke. V časti 2) Zmluvy o úvere je ďalej uvedený termín splácania úveru - k 20. dňu v mesiaci. Dávajú do pozornosti časť 4) Zmluvy o úvere označenú ako Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, konkrétne bod 4.1. Bod 4.1 Zmluvy o úvere doplnil žalovaný dňa 14.03.2014, kedy na predmetnú Zmluvu o úvere pripojil svoj podpis. Táto časť Zmluvy o úvere mala byť prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o úvere, avšak z dôvodu zmien v obsahu oproti návrhu, je časť 4) Zmluvy o úvere, bod 4.1 novým návrhom na uzatvorenie Zmluvy o

úvere. V časti 4) Zmluvy o úvere bode 4.1 sa nad rámec návrhu na uzatvorenie Zmluvy o úvere uvádza: • výška mesačnej úhrady [Eur]: 111, • celková čiastka [Eur]: 13 050,96, • dátum konečnej splatnosti úveru: 20.03.2024, • počet mesačných splátok: 120, • výška úrokovej sadzby: 23,90 % p.a., • priem. RPMN na trhu v %: 18,87, • RPMN banky v %: 26,70. Z uvedeného je zjavné, že jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ nie sú zhodné, keďže zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“) vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t.j. súhlas s návrhom) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu obsahu (výhrady, dodatky, zmeny, ...), považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku a za splnenia podmienok v § 43a ods. 1 OZ za nový návrh so zmeneným obsahom. Keďže k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu zmluvy nedošlo, nedošlo ani k uzatvoreniu Zmluvy o úvere. Bezúročnosť úveru - pre prípad, že by zmluva o úvere bola vyhodnotená ako platná, dávajú do pozornosti, že predmetná Zmluva o úvere neobsahuje nasledovné náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: - v súlade s písm. a) druh spotrebiteľského úveru, - v súlade s písm. c) výslovné uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, - v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, V Zmluve o úvere je náležitosť celková čiastka uvedená vo výške 13.050,96 Eur. Súčinom výšky mesačnej splátky 111 Eur a počtu splátok 120 však dostaneme inú hodnotu - 13.320 Eur. Celková čiastka preto nie je v Zmluve o úvere uvedená správne. Táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN v Zmluve o úvere. Pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, a to: výška úveru 5.000,00 Eur a suma, ktorá bude splatená 13.320 Eur, vychádza RPMN 26,64 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 4) Zmluvy o úvere bode 4.1 pri položke označenej ako „RPMN Banky v %“, kde sa uvádza 26,70 %. Zdroj: <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že úver poskytnutý žalovaným je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalovaný nemal právo na odplatu za poskytnutý úver. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: - v súlade s písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, - v súlade s písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Identifikácia bezdôvodného obohatenia - považujú za nevyhnutné zdôrazniť, že žalovaný poskytol žalobcovi 1) v zmysle bodu 4.2 Zmluvy o úvere úver vo výške 5.000 eur. Prehľad úhrad: Na základe predkladaných výpisov z účtu žalobcu 1 za obdobie od apríl 2014 do máj 2019 a potvrdenia o zaplatení zo dňa 21.05.2019, žalobca 1 uhradil: • v roku 2014 spolu sumu vo výške 917,72 eur, • v roku 2015 spolu sumu vo výške 1.370,25 eur, • v roku 2016 spolu sumu vo výške 1.289,22 eur, • v roku 2017 spolu sumu vo výške 1.350,73 eur, • v roku 2018 spolu sumu vo výške 1.563 eur, • v roku 2019 spolu sumu vo výške 555 eur, Spolu od 2014 do 2019 7.045,92 eur. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz dňa 15.01.2018, kedy bola uhradená suma žalobcom 1) vo výške 124,62 eur (položka splátka anuity 15.01.2018), z ktorej časť 63,08 eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 61,54 eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného Poštová banka, a.s. je tvorené úhradami žalobcu 1) v sume spolu 2.045,92 eur vykonaným v období od 15.01.2018 až do 21.05.2019. Suma bezdôvodného obohatenia vyplýva z výpisu z účtu žalobcu 1) vystaveného žalovaným za obdobie od apríla 2014 do apríla 2019 a z potvrdenia o zaplatení sumy 111 eur zo dňa 21.05.2019. Nakoľko bol žalobcovi 1) poskytnutý úver vo výške 5.000 eur a reálne už zaplatila sumu 7.045,92 eur, a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobcu 1) bezdôvodne obohatil sumou 2.045,92 Eur. Žalobca 1) si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celej výške 2.045,92 Eur, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 06.07.2019 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie do dňa 05.07.2019 v predžalobnej výzve zo dňa 28.06.2019). Žalobcovia za daného stavu využívajú právo, ktoré im je priznané v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojitosti s § 137 písm. d) CSP, kedy úspechom žalobcov v tomto konaní voči žalovanému, ktorý Zmluvu o úvere pripravil, dôjde k deklarovaniu porušenia príslušných právnych predpisov (Občiansky zákonník eventúálne Zákon o spotrebiteľských úveroch a Zákon o ochrane spotrebiteľa). Rozhodnutie súdu osobitným výrokom o určení neplatnosti eventúálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru tak

prinesie právnu istotu a umožní spotrebiteľovi domáhať sa aj práv priznaných mu zákonom o ochrane spotrebiteľa v prípade, že úspešne uplatní svoje práva alebo povinnosti proti dodávateľovi.

3. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že podľa žalobcu nedošlo k zhode medzi návrhom zmluvy a prijatím návrhu. Podľa názoru žalobcu 1 a 2 tým, že nedošlo k prijatiu zmeneného návrhu zmluvy, nedošlo ani k uzatvoreniu zmluvy. Žalovaný popiera, že by bez vedomosti žalobcu do Zmluvy dopĺňal akékoľvek informácie. Žalobcom uvedené skutočnosti sa neopierajú o žiadne ustanovenie Zmluvy o úvere a ani ich nijak inak nepreukazuje. Žalobca 1 a 2 je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žiadosť o úver a časť Zmluvy uvedená v bode 3.1 sú totožné. Tvrdenia žalobcu 1 a 2, ako návrh a zmluva nezodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, je účelové. Nie len, že Zmluva o úvere preukazuje, že bola uzatvorená v súlade s vôľou a požiadavkami žalobcu, súčasne jeho skutočnú vôľu preukazujú aj nasledovné skutočnosti. Žalobca nikdy nepoprel a ani poprieť nemôže, že úver prijal. Už z toho titulu, že Žalobca platil splátky za dohodnutých podmienok vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere, pričom od Zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia neodstúpil vyplýva jeho skutočná a vážna vôľa uzatvoriť Zmluvu o úvere za daných podmienok. Tým, že žalobca 1 čerpal úver, plnil splátky v zmysle ustanovení Zmluvy o úvere v pravidelných mesačných splátkach potvrdil prijatie návrhu nie len podpisom a nie mlčaním ani nečinnosťou, ale aj aktívnou akceptáciou a činnosťou. Zmluva o úvere, hoci ide o spotrebiteľský vzťah, nestráca charakter absolútneho obchodu. Podľa ust. § 407 Obchodného zákonníka pritom čiastočným plnením dlhu dochádza k jeho úplnému uznaniu. Už z predmetnej logiky zákona vyplýva akceptácia podmienok Zmluvy o úvere zo strany žalobcu uzatvorenej v písomnej forme. Žalovaný sa najskôr vyjadrí k zákonom požadovaným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o ktorých Žalobca tvrdí, že v Zmluve o úveru absentujú. Rozhodujúca je právna úprava v čase uzatvorenia Zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere určoval, aby povinnou obsahovou náležitosťou boli, okrem iného, aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, identifikácia spotrebiteľa a ročná percentuálnu mieru nákladov. Zmluva o úvere pritom tieto zákonné náležitosti obsahovala, keďže: a) Dlžník bol riadne identifikovaný; b) Dlžník bol povinný hradiť úver, vo výške mesačnej splátky 111,- EUR a to k 20 dňu mesiaca; c) Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená vo výške 26,70 %. Zmluva o úvere obsahovala všetky zákonné náležitosti v zmysle platnej právnej úpravy účinnej v čase jej uzatvorenia. Druh Zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia. V bode 2.1 Zmluvy o úvere je presne špecifikované, aký úver bol Žalobcovi poskytovaný. Okrem toho žalobca o predmetný druh úveru sám požiadal, a to písomnou žiadosťou o úver. Vyjadrenie, že teda nepoznal druh úver je zjavne nepravdivé a účelové. Žalobca svojim podpisom tak na žiadosti o úver ako aj na Zmluve o úvere potvrdil, že mu boli poskytnuté informácie z formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetný Formulár hneď v prvej informácii uvádza, že ide o poskytnutie bezúčelového úveru. Podľa názoru Okresného súdu Prešov v rozsudku sp. zn. 11Csp/187/2018: „súd nesúhlasí v tomto prípade s názorom žalobkyne o chýbajúcich náležitostiach zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/, k/ citovaného zákona. Druh úveru totiž vyplýva z bodu 2 zmluvy - ide o bezhotovostný úver.“ Podľa rozhodnutia Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 9Csp/80/2018: „Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 06.10.2010 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere s názvom „Dostupná pôžička“. Už z tohto názvu zmluvy je zrejmé, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru.“ Nakoľko účelom zákona je zabezpečenie dostatočnej informovanosti dlžníka o druhu a podmienkach poskytovaného úveru, v súlade s predmetným výkladom je zjavné, že dlžník nebol žiadnym spôsobom ukrátený o informácie, vedel, aký úver a za akých podmienok mu bude poskytnutý, s predmetným súhlasil, úver prijal a začal splácať podľa podmienok dohodnutých v bode 2.2 Zmluvy o úvere. Akékoľvek iné tvrdenie Žalobcu sa preto javí ako účelové v snahe o získanie nedôvodného prospechu v podobe výhody získania úveru „zadarmo. Zmluva o úvere v článku 1 písm. A obsahuje adresu žalobcu. Podľa názoru Krajského súdu Trenčín pritom predmetná informácia priemernému spotrebiteľovi postačuje na to, aby poznal údaj, na ktorom môže zaslať akékoľvek svoje podanie. Poukázali na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica v sp. zn.: 6C/73/2016 zo dňa 28. 07. 2016, s ktorého argumentáciou sa stotožnil Krajský súd Krajský súd v Trenčíne sp. zn.: 5Co/361/2016 zo dňa 21. 06. 2017. Podľa bodu 3.6 Zmluvy o úvere sa právne vzťahy neupravené Zmluvou o úvere riadia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere. V zmysle ustanovenia 15.4 Obchodných podmienok vzájomné práva a povinnosti Banky a Dlžníka/Spoludlžníka vyplývajúce zo ZoÚ alebo súvisiace so ZoÚ v súvislosti s prijímaním, evidovaním a vybavovaním Podaní zo strany Dlžníka/Spoludlžníka, ako aj Podaní na vykonávanie finančného sprostredkovania upravuje Reklamačný poriadok, ktorý je prístupný na každom Obchodnom

mieste a na Internetovej stránke. Ďalej poukázali na bod 4 článku 1 Reklamačného poriadku. Adresa veriteľa uvedená v bode 1.1 Zmluvy o úvere je súčasne adresou obchodného miesta banky, a teda je zjavné, že Zmluva o úvere obsahuje aj údaj o adrese, na ktorej môže Žalobca podať reklamáciu. Vzhľadom na znenie Reklamačného poriadku je dôvodný záver, že reklamácia podaná na adrese sídla žalobcu uvedenej priamo na Zmluve o úvere je adresou, na ktorej žalobca prijíma reklamácie. Adresa sídla žalobcu je totiž aj jednou z adries jeho pobočiek. Uviedli jeden podstatný znak, ktorý preukazuje, že Zmluva o úvere nemusí obsahovať adresu veriteľa, na ktorej možno podať reklamáciu alebo sťažnosť. Podľa ust. § 9 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o úvere má obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zákon č. 129/2010 Z. z. pritom rozlišuje medzi veriteľom a predávajúcim, t.j. nejde o synonymá, ale o obsahovo dva rozdielne pojmy. Pritom len v prípade viazaného spotrebiteľského úveru zákon vysvetľuje, za akých podmienok predávajúci je súčasne veriteľom. Nakoľko predmetom tohto súdneho konania nie je viazaná spotrebiteľská zmluva, je zjavné, že predávajúci v konaní nevystupuje vôbec, ale len veriteľ. Zmluva o úvere tak v danom prípade nemusí obsahovať údaj o adrese predávajúceho, nakoľko predávajúci v Zmluve o úvere vôbec nevystupuje. Žalobcovi interný systém neumožňoval dohodnúť so Žalovaným mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Predmetnú skutočnosť potvrdzuje Prehľad splátok, ktorý Žalovaný priložil ako dôkaz spolu s vyjadrením k žalobe. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017: „Pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ v zmluve neuviedol, že posledná splátka je nižšia než ostatné, tu je potrebné vychádzať z toho, že príslušný zákon vyžaduje len uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí veriteľ zaplatiť a z obsahu úverovej zmluvy č. 1499826631 zo dňa 10.9.2014 je zrejmé, že je v nej daná náležitosť uvedená je a to dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcej pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a takéto uvedenie zodpovedá požiadavke § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. V dôsledku toho preto nemožno za správny považovať názor súdu prvej inštancie, že poskytnutý úver je pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd tu zastáva súhlasný názor s odvolateľom, že i pre prípad zaplatenia aj poslednej 72 splátky dlžníkom v celej dohodnutej výške 106,- Eur (tu pritom nie je vylúčené ani to, že veriteľ sám počas zmluvného vzťahu upozornil dlžníka, že posledná splátka bude nižšia, s jej presnou špecifikáciou, čo sa v bežnej praxi bánk nevyklučuje), by sa prípadný preplatok, tu vo výške 38,75 Eur stal zo strany dlžníka nárokovateľným preplatkom z úveru, ktorý by mu bol vrátený.“ V zmysle uvedeného má Žalovaný za potvrdenú tú skutočnosť, že Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle platného zákona. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že aj RPMN bola v Zmluve o úvere uvedená správne. Majú za to, že Zmluva o úvere č. 1417362347, uzatvorená dňa 14.03.2014 je platný právny úkon a ak konajúci súd zmluvu posúdi, že je bez Zmluva o úvere č. 1417362347, uzatvorená dňa 14.03.2014 nie je bezúročná a bez poplatkov, navrhujem žalobu v časti bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o úvere z 14.03.2014, výpisom z obchodného registra žalovaného, výpisom z účtu na čl. 12-15, ústrižkom poštovej poukážky, prehľadom úrokových sadzieb bánk, predžalobnou výzvou z 28.06.2019, vyjadreniami žalobcov a žalovaného spolu s prílohami, reklamačným poriadkom žalovaného, obchodnými podmienkami, úverovou dokumentáciou žalovaného týkajúcej sa žalobcov a výsluchom žalovaných.

5. Na základe uvedeného vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Zo žiadosti z 11.03.2014 a zmluvy o úvere zo dňa 14.03.2014, ktorú uzavreli žalobcovia ako dlžník a spoludlžník vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcom na základe ich žiadosti spotrebný úver v sume 5000 eur. Úrok predstavoval 23,90% ročne. Výška splátky bola dohodnutá na sumu 111 eur. Splatnosť prvej splátky 20.04.2014 a konečná splatnosť dňa 20.03.2024. RPMN predstavovala výšku 26,70%. Z obsahu vyplýva, že ide o tlačivo.

7. Z predloženej dokumentácie k úveru vyplýva, že išlo o žiadosť, ktorá bola podpísaná dňa 11.03.2014, na tlačivo, žiadosť je označená pod bodom č. 2 a je tma uvedené len výška úveru, doba splácania 10 rokov, splatnosť úveru ku dňu v mesiaci, poznámka bez poistenia. Ako zmluva je označená časť 4, kde sú už uvedené aj iné údaje ako v časti 2 označenej ako žiadosť.

8. Z výpisu z úverového účtu žalobcu vyplývajú úhrady a realizované splátky.

9. Z potvrdenia o uzavretí zmluvy zo dňa 22.01.2016 vyplýva, že poskytnutím úveru č. 5107778931 bol platený úver č. 5074140033, došlo teda k refinancovaniu tohto sporného úveru.

10. Z výzvy žalobcov zo dňa 28.06.2019 adresovanej žalovanému vyplýva, že predmetná Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje zásadné nedostatky a je uzatvorená v rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného zastávajú názor, že ich spoločnosť nemá nárok na prijímanie odplaty nad rámec poskytnutého úveru podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.03.2014. Týmto vyzývajú ich spoločnosť na dobrovoľné plnenie sumy vo výške 2.045,92 eur, ktorá predstavuje nárok B. Q. na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.03.2014 a na vystavenie a zaslanie kvitancie, že pohľadávka podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.03.2014 zanikla splnením riadne a včas. Na zaplatenie sumy bezdôvodného obohatenia ako aj na vystavenie a zaslanie kvitancie, je ich spoločnosti poskytnutá lehota do 05.07.2019. Sumu bezdôvodného obohatenia je potrebné uhradiť na depozitný účet právneho zástupcu JUDr. Andrej Cifra, advokát vedený v G. Z., F.M.. Y., R.: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. VS: 8119. V prípade, ak k dobrovoľnému plneniu z ich strany do uvedeného dátumu nedôjde, bude v danej veci podaná žaloba na súd.

11. Z vyjadrenie žalobcu zo dňa 23.10.2019 k vyjadreniu žalovaného vyplýva, že Argumentáciu žalovaného ohľadne mechanizmu uzatvárania zmluvy považujú za prejav pasivity a neochoty vysvetliť súdu ako aj žalobcovi 1 a 2 (ďalej aj ako žalobcovia“) priebeh procesu uzatvárania zmluvy o úvere, pričom sa žalovaný zároveň snaží preniesť dôkazné bremeno ohľadne tejto problematiky na žalobcov. Avšak od nich ako spotrebiteľov, ktorí sú od počiatku právneho vzťahu v pozícii slabšej strany, nemožno očakávať, že budú disponovať takými vedomosťami o jednotlivých právnych inštitútoch, ktoré sú obsahom samotných zmlúv a ich príloh ako samotný dodávateľ. Dodávateľ ako subjekt, ktorý pripravuje zmluvné formuláre, určuje spôsob ich uzatvorenia, ako aj rozsah možností spotrebiteľa pri jeho vypíňaní, je povinný v rámci obrany v súdnom konaní objasniť okolnosti, ktoré považuje za sporné a má na ne aj skutočný dosah. Žalobcovia poukazujú na „obchodné podmienky pre úver - dobrá pôžička konkrétne článok III. označený ako „, Dĺžník a jeho Návrh“, ktoré predpokladajú „dvojstupňový“ mechanizmus uzatvorenia zmluvy o úvere. Dávajú do pozornosti, že v článku III. bod 3.2 sa priamo uvádza: „Ak poštovka upraví Dĺžníkom požadované parametre úveru v rozpore s bodom 3.1. OP, považuje sa to z jej strany za protinávrh, ktorý Dĺžník môže prijať alebo odmietnuť.“ Žalobcovia reálnu túto možnosť nemali s poukazom na skutočnosť, že v zmluve o úvere sú uvedené rozdielne dátumy podpisov zmluvných strán, pričom po podpise zmluvy o úvere zo strany žalobcov dňa 11.03.2014 už nemali vplyv na ďalší proces. Dňa 14.03.2019 bol zmenený pôvodný návrh, avšak bez následnej akceptácie zo strany žalobcov! Zmluva o spotrebiteľskom úvere má mať zákonom stanovenú písomnú formu, ktorá v tomto prípade dodržaná nebola, nakoľko v procese uzatvárania zmluvy o úvere došlo k obchádzaniu a ignorovaniu príslušných zákonných ustanovení § 43 a nasl. OZ. V dôsledku uvedeného rozporu so zákonom považujeme zmluvy o úvere za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Na podporu vyššie uvedeného uviedli aj Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.: 4Co/109/2018 zo dňa 19. 12.2018, konkrétne bod č.9. Na základe vyššie uvedených skutočností majú za to, že zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, keďže v zmysle § 44 ods. 2 a § 43 ods. Občianskeho zákonníka 1 k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu zmluvy nedošlo, nedošlo ani k uzatvoreniu Zmluvy o úvere. Záverom uviedli, že žalovaný dostatočne nepreukázal svoje tvrdenia, že by nedošlo z jeho strany k doplneniu akýchkoľvek informácií, a teda neunesol dôkazné bremeno v otázke mechanizmu uzatvárania zmlúv. Úmyselná a nedôvodná pasivita dodávateľa (žalovaného) nemôže predstavovať prostriedok vedenia súdneho sporu, ktorý by mu mal priniesť úspech v konaní. Tvrdenie žalovaného, že ide o spotrebiteľský vzťah, ale nestráca charakter absolútneho obchodu, považujeme za účelové. V zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy o úvere sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Vo svojom vyjadrení sa žalovaný zároveň snaží navodiť dojem, že žalobcovia dostatočne prejavil jeho skutočnú a vážnu vôľu uzatvoriť zmluvu o úvere za daných podmienok, tým že do 14 dní od uzatvorenia od zmluvy o úvere neodstúpil. Vo vzťahu k platnosti zmluvy ide o bezpredmetnú skutočnosť. Možnosť odstúpiť do zmluvy ani nebola v zmluve o úvere dojednaná. Keďže zmluvu o úvere je nutné považovať za absolútne neplatnú, je irelevantné, či žalobcovia od nej mali možnosť odstúpiť alebo nie. Na dôvažok uviedli, že

žalobcovia 1) a 2) si uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z absolútne neplatného právneho úkonu s účinkami ex tunc a konaním žalobcov 1) a 2) nemohlo dôjsť ku konvalidácii, či ratihabícii takéhoto neplatného úkonu. Súčasne dávajú do pozornosti, že jednotlivé produkty, ktoré ponúkajú poskytovatelia spotrebiteľských úverov majú spĺňať kritéria nastavené príslušnými právnymi predpismi a nemá byť snahou dodávateľov prinášať na trh produkty, a až potom mať snahu zákon umelo „napasovať“ na daný produkt. Na danú problematiku je potrebné nazerať z toho pohľadu, že produkt bol nastavený od počiatku mimo zákonný rámec, akoby sa žalovaný spoliehal na to, že k posudzovaniu zákonnosti by nikdy nemalo dôjsť... Argumentáciu žalovaného týkajúcu sa náležitosti druh spotrebiteľského úveru považujeme za nesprávnu, nakoľko sa v znení textu zmluvy o úvere žiadne označenie s názvom „druh úveru“ nenachádza. V hlavičke zmluvy o úvere je síce v pravom rohu uvedené označenie zmluva o úvere dobrá pôžička“, avšak toto označenie nepredstavuje druh spotrebiteľského úveru, ale len názov zmluvy o úvere alebo názov úverového produktu banky. Druhom spotrebiteľského úveru môže byť napríklad údaj o tom, či ide o úver viazaný, účelový, bezúčelový, kontokorentný, alebo iný druh spotrebiteľského úveru. Žalovaný ďalej uviedol, že práve v bode 2.1. Zmluvy o úvere je presne špecifikované, aký úver bol žalobcovi poskytnutý. V zmluve o úvere sa však takýto bod (konkrétne bod 2.1) nenachádza, čo dokazuje samotná zmluva o úvere! Uvedené tvrdenie považujeme za účelové a zavádzajúce. Ďalším nepreukázaným tvrdením je poukaz žalovaného na skutočnosť, že informácia o druhu spotrebiteľskom úvere obsahuje Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Listina súdu predložená zo strany žalovaného nebola a žalobca ňou nedisponuje. Bez ohľadu na skutočnosť, či sa informácia o druhu spotrebiteľského úveru nachádza v nejakej inej listine odlišnej od zmluvy o úvere, táto skutočnosť je právne irelevantná, keďže zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje obligatórne náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere (nie iná listina). Argumentácia bodu 3.3. vyjadrenia žalovaného sa javí ako špekulatívna a účelová najmä s poukazom na špekulatívne tvrdenie o akomsi internom systéme“ a jeho nemožnosti rozdeliť splátky na celé čísla (?!). Pokiaľ žalovaný svoje vyjadrenia nepodporí dôkazmi sú absolútne irelevantné. Súčasne žalovaný de facto aj priznáva, že v zmluve o úvere uviedol aj nesprávne výšku splátok a počet splátok, čo vyplýva z jeho tvrdenia: „...že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej“ (bod 3.3 vyjadrenia). Na základe tejto uvádzanej skutočnosti je zrejme, že žalobca nesprávne uviedol (a teda absentuje) aj ďalšiu obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to výška a počet splátok. Dali od pozornosti, že RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, čo bolo aj preukázané. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať spôsobom, že pokiaľ niektorá z obligatórnych náležitostí nie je v zmluve uvedená, alebo je uvedená nesprávne, nemožno túto situáciu považovať za naplnenie dikcie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale za naplnenie predpokladu bezúročnosti podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Z vyjadrenia žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 23.10.2019 vyplýva, že žalobcovia vo svojom vyjadrení naďalej tvrdia, že žalovaným bol až po podpise Zmluvy o úvere č. 1417362347 zo 14.3.2014 [ďalej len „zmluva o úvere“] z ich strany do tejto doplnený bod 4.1., a teda išlo o nový návrh zmluvy o úvere, ktorý nebol žalobcami prijatý. Žalovaný naďalej popiera, že by bez vedomosti žalobcov do zmluvy o úvere dopĺňal akékoľvek informácie. Žalovaný má za to, že žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali pravdivosť týchto svojich tvrdení. „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.“ Z vyjadrenia žalobcov ako aj z podanej žaloby je zrejme, že žalobcovia tvrdia, že žalovaný do zmluvy o úvere až po jej podpise žalobcami doplnil bod 4.1, čo spôsobilo, že išlo o nový návrh zmluvy o úvere zo strany žalovaného, ktorý však žalobcovia nemali možnosť prijať. Ide teda o skutočnosť tvrdenú žalobcami, o ktorej ich zaťažuje dôkazné bremeno, teda toto svoje tvrdenie musia aj preukázať relevantnými dôkazmi alebo návrhmi dôkazov. V tomto smere neobstojí ani to, že žalobcovia sú spotrebiteľia, ktorí vystupovali v pozícii slabšej strany. Toto ich právne

postavenie sa síce môže premietnuť napríklad pri vykonaní dôkazov súdom aj bez ich návrhu, avšak nemožno na jeho základe prenášať dôkazné bremeno na žalovaného. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia k žalobe nielen že nepriložili žiadne dôkazy, ale do dnešného dňa ani len neoznačili žiadne dôkazy na preukázanie tohto svojho tvrdenia, má žalovaný za to, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno ohľadom tohto tvrdenia. Taktiež si dovoľuje žalovaný uviesť, že pokiaľ žalobcovia tvrdia, že údaje boli žalovaným doplnené len do bodu 4.1. zmluvy o úvere, nie je žalovanému známe, z čoho túto skutočnosť odvodzujú. Zo zmluvy o úvere je totiž zrejmé, že aj ďalší text zmluvy, teda napríklad osobné údaje žalobcov boli taktiež vyplnené strojovým písmom, rovnako ako aj bod 4.1. zmluvy o úvere. Taktiež, pokiaľ žalobcovia vo svojom vyjadrení poukazujú na bod 3.1. a 3.2 článku III obchodných podmienok pre úver - dobrá pôžička, je potrebné uviesť, že vzhľadom k tomu, že neboli zo strany žalovaného žiadnym spôsobom upravované parametre poskytnutého úveru, nedošlo ani k protinávru, nakoľko návrh žalobcov bol žalovaným vcelku akceptovaný, a to aj vrátane žalobcami uvádzaného bodu 4.1. Pokiaľ žalobcovia v tomto smere tvrdia opak, je na nich, aby tieto svoje tvrdenia relevantným spôsobom preukázali, napríklad z ich strany podpísaným návrhom zmluvy o úvere neobsahujúcim všetky body zmluvy. Napokon, je potrebné uviesť, že v danom prípade ide zjavne o nepochopenie inštitútu dôkazného bremena a jeho prenosu zo strany žalobcov. V súlade s preferenciou platnosti právnych úkonov ako aj v súlade so zásadou negatívnej dôkaznej teórie, v zmysle ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (teda nedoplnenie zmluvy o úvere o bod 4.1.) je zrejmé, že žalobcovia sú tí, na ktorých leží dôkazné bremeno o tom, že žalovaný doplnil po ich podpise do zmluvy bod 4.1. a nie žalobca musí preukázať, že nedoplnil bod 4.1. zmluvy o úvere. Čo sa týka tvrdenia žalobcov ohľadom nemožnosti odstúpenia od zmluvy o úvere, dovoľí si žalovaný len v krátkosti uviesť, že podľa § 13 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. boli žalobcovia riadne oprávnení od zmluvy o úvere odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu, a to do 14 dní odo dňa uzavretia zmluvy o úvere, resp. od doručenia obchodných podmienok, pokiaľ tieto boli doručené neskôr. Nakoľko teda išlo o zákonné oprávnenie, a bolo uvedené aj v obchodných podmienkach, nie je relevantné, že toto oprávnenie nebolo výslovne uvedené v zmluve o úvere. Absenciu tejto náležitosti pritom ani zákon č. 129/2010 Z. z. nepostihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru. Zároveň žalovaný trvá aj na svojej doterajšej argumentácii v tom smere, že žalobcovia úver prijali a podľa zmluvy o úvere sa aj riadne správali, teda zo začiatku riadne platili dojednané splátky. Z ich konania teda počas dlhšieho časového obdobia nepochybne vyplývala vôľa byť zmluvou o úvere viazaní. Žalobcovia taktiež vo svojom vyjadrení tvrdia, že označenie „zmluva o úvere dobrá pôžička“ nepredstavuje druh spotrebiteľského úveru ale len názov úverového produktu banky. Rovnako tvrdia, že nie je relevantné, že toto označenie bolo uvedené vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. K tomu si dovoľuje žalovaný uviesť, že žiadny právny predpis nestanovuje, čo sa rozumie druhom spotrebiteľského úveru a zákon ani nestanovuje žiadne rozlíšenie podľa druhov spotrebiteľského úveru. V tomto smere teda nemožno namietat', pokiaľ bola ako druh úveru označená „dobrá pôžička“, a to zvlášť za predpokladu, že žalobcovia vypĺňali a podpisovali dotazník, kde si vybrali úver bezúčelový, a teda muselo im byť úplne zrejmé, že „dobrá pôžička“ je bezúčelovým spotrebiteľským úverom. Rovnako, ako už bolo uvedené, aj v čl. 2 zmluvy o úvere bolo uvedené, že úver je čerpaný na ešte nezriadený účet u žalovaného, a teda išlo o bezhotovostný úver. V závere svojho vyjadrenia žalobcovia namietajú ohľadom náležitosti vyžadujúcej uvedenie výšky a počtu splátok. Žalobcovia tvrdia, že to, že nebola v zmluve výslovne uvedená tá skutočnosť, že výška posledných splátok je nižšia, má spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. S týmito tvrdeniami však nemožno súhlasiť. Je potrebné uviesť, že zmluva o úvere obsahuje uvedenie jednak výšky splátky, teda jednotlivé splátky boli vo výške 111,- Eur, ako aj počet splátok. Skutočnosť, že posledné splátky boli v nižšej sume, nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere, nakoľko táto skutočnosť vyplýva predovšetkým z rozhodujúceho parametru, ktorým bola celková čiastka úveru vo výške 13.050,96 Eur. Vzhľadom na rozhodujúci parameter potom následne možno konštatovať aj správnosť uvedenej výšky RPMN v zmluve o úvere. Navyše, pokiaľ žalobcovia v žalobe tvrdia, že údajne bola nesprávne vypočítaná RPMN úveru, ktorá mala byť správne 26,64 % a v zmluve o úvere je uvedená vo výške 26,70 %, je potrebné uviesť, že aj v prípade, ak by tieto tvrdenia žalobcov boli správne, nebol by naplnený predpoklad pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou je totiž postihované len uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda prípad, kedy je v zmluve uvedená nižšia RPMN ako skutočná, a nie prípady, kedy je skutočná RPMN nižšia ako RPMN uvedená v zmluve. Vzhľadom na výzvu Okresného súdu prednesenú na poslednom pojednávaní, žalovaný si týmto dovoľuje predložiť zmluvu o úvere v čitateľnom formáte ako aj všetky súvisiace dokumenty, a taktiež obchodné podmienky pre úver - dobrá pôžička a všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené

naďalej trvá na tom, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Z výpovede žalobkyne v 1. rade na otázku súdu, aby ozrejmila okolnosti, ako prebiehalo uzavretie zmluvy o pôžičke, o akú sumu žiadali, uviedla, že prišli do Poštovej banky. Chceli pôžičku, chceli asi 5.000,-. Ona bola na materskej, musel jej ručiť brat. Pani zadala do počítača, že žiadajú o pôžičku.

14. Na otázku, akú sumu uviedli, uviedla, že 5.000,- eur. Bolo im oznámené, že môže byť splátka do 100 eur na 10 rokov. Podpísali papiere vzadu, dali podpis. Žalobkyňa v 1/rade na otázku súdu, kedy túto listinu podpísala, uviedla, že podpisovali to 11.03., kedy žiadali pôžičku. Na otázku, či túto listinu podpisovala raz alebo viackrát, uviedla, že len raz, keď žiadala o pôžičku. Na otázku súdu, či v čase, keď podpisovala listinu - zmluva, žiadosť v časti pod bodom 4 bola vypísaná alebo bola prázdna táto časť, uviedla, že bola prázdna. Je si tým istá. Žalobkyňa v 1/rade na otázku súdu, či vie uviesť, kedy tieto údaje boli doplnené, uviedla, že nevie. Žalobkyňa v 1/rade na otázku súdu, či v čase, keď odchádzala, či jej bolo dané písomné vyhotovenie žiadosti, resp. zmluvy o pôžičke, uviedla, že nie. Nič nedostala. Žalobkyňa v 1/rade na otázku súdu, či im niečo následne bolo zaslané poštou, uviedla, že nie. Žalobkyňa v 1/rade na otázku súdu, či jej bola daná kópia žiadosti, príp. zmluvy, uviedla, že nie. Žalobkyňa v 1/rade na otázku súdu, či bola žiadaná o akceptáciu podmienok, ktoré boli následne vypísané pod bodom 4, či bola o nich neskôr informovaná, uviedla, že ona pôžičku platila cez účet, odchádzalo jej to normálne. Potom chodila splácať pôžičku do banky v stanovenom termíne. Pracovníci jej ponúkali možnosť refinancovania, že je tam vysoký úrok. Nedalo sa refinancovať, nakoľko poberala len príspevok za opatrovanie. Žalobkyňa v 1/rade na otázku svojho právneho zástupcu, aby uviedla, keďže o úver žiadali 11.3., kedy zistila, že úver jej bol schválený, ako to prebehlo, žalobkyňa uviedla, že nevie presne dni. Vie, že jej volali, že úver je schválený a následne do troch dní boli peniaze. Žalobkyňa na dotaz súdu, či po oznámení, že jej bol úver schválený, či podpisovala ešte nejaké dokumenty, žalobkyňa uviedla, že áno. Asi áno, ale asi sa to týkalo zriadenia účtu. Žalobkyňa v 1/rade na otázku svojho právneho zástupcu, či opätovne navštívila pracovníka Poštovej banky, uviedla, že áno. Na otázku svojho právneho zástupcu, či uzatvárala to na pošte alebo v Poštovej banke, uviedla, že na pošte. Poukazuje, že na pošte je Poštová banka. Žalobkyňa v 1/rade na otázku svojho právneho zástupcu, či v čase, keď žiadali bola v banke sama alebo bola s niekým, uviedla, že bol tam jej brat. Žalobkyňa v 1/rade na otázku svojho právneho zástupcu v prípade, keď išla druhýkrát, či bola sama alebo s ňou niekto išiel, uviedla, že taktiež bol s ňou brat. Žalobkyňa v 1/rade na otázku svojho právneho zástupcu, či jej bolo povedané, aká výška splátky bude, žalobkyňa uviedla, že vedela, že to bude približne do 100 eur a na 10 rokov. Presnú splátku nevedela. Na otázku svojho právneho zástupcu, aby uviedla, pracovník akej banky jej následne ponúkol refinancovanie tohto úveru, žalobkyňa uviedla, že pracovník Poštovej banky.

15. Z výpovede žalobcu v 2.rade na otázku súdu, aby uviedol súdu, ako prebehlo podanie žiadosti úveru, schválenie, následne uzavretie zmluvy, vyplýva, že tak ako uvádzala sestra. Išiel ako ručiteľ. Súd konštatuje, že žalobca v 2. rade nie je uvedený ako ručiteľ alebo ako spoludlžník.

16. Žalobca v 2/rade po dotaze súdu, že inštitút ručenia a spoludlžníka sú úplne iné inštitúty a on je uvedený v zmluve ako spoludlžník, uviedol, že ďalej presne sa ani nepamätá ako to bolo. Žiadali pôžičku 5.000,- eur. Bolo to do 100 eur, nakoľko sa pýtali, akú sumu chceme platiť. Povedali,, že do 100 eur. Žalobca v 2/rade na otázku súdu, či podpisoval nejaké tlačivo a kedy, uviedol, že tak ako uvádzala sestra, asi 13.tého. Žalobca v 2/rade po nazretí do zmluvy, uviedol, že podpisovali to 11.03. Na otázku, koľkokrát sa podpisoval, uviedol, že zdá sa mu, že raz. Žalobca v 2/rade na otázku súdu, čo sa stalo potom, ako podpísal, uviedol, že bolo im povedané, že sa im ozvú telefonicky, že či to majú schválené alebo nie. Žalobca v 2/rade na otázku súdu, či ho osobne kontaktovali o tom, že mali schválený úver, uviedol, že nie. Kontaktovali sestru. Na otázku súdu, či potom ako bolo im oznámené, že majú schválený úver, či bol v banke ešte podpisovať nejaké ďalšie listiny, uviedol, že nie. Žalobca v 2. rade na otázku súdu, či mu boli doručené listiny ako je žiadosť o úver, príp. samotná zmluva, uviedol, že nie asi. Žalobca v 2/rade na otázku svojho právneho zástupcu, koľko času strávil v čase, keď sa vypisovala táto žiadosť na pracovisku, žalobca v 2/rade uviedol, že nepamätá sa. Na otázku, či to bolo do pol hodiny, cez pol hodiny, žalobca v 2/rade uviedol, že nevie. Vie, že boli dosť tam. Dávali všetko dokopy ohľadom pôžičky, aby to vyšlo. Na otázku svojho právneho zástupcu, či požadovali od nich nejaké doklady, keď predkladali žiadosť, uviedol, že zdá sa mu, že asi áno, nakoľko pracoval. Bol zamestnaný.

17. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcov vyplýva, že výsluchom žalobcov bol preukázaný celý mechanizmus uzavretia, tak ako opísali v žalobe. Bola podaná žiadosť, ktorá neobsahovala všetky údaje, ktoré vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch. Až následne po schválení tejto žiadosti boli do bodu 4 doplnené všetky obligatórne náležitosti. Chce poukázať na to, že v rozpore s tým, čo vypovedala žiadateľka p. Q. bola avizovaná výška splátky do 100 eur, pričom v tlačive bola uvedená splátka 111 eur, pričom jej bolo avizované, že na vrátenie bude suma do 10.000,-. Celková čiastka bola 13.050,96. Vo vzťahu k tomuto mechanizmu chce poukázať aj z logiky veci samotnej, vzhľadom na predformulované obchodné podmienky bod 3.2 obchodných podmienok, čo poukazovali vo vyjadreniach, pokiaľ pracovník Poštovej banky prijal žiadosť o poskytnutie úveru, táto osoba, čo má potvrdené aj z iných konaní aj samotnými tvrdeniami osôb, ktoré pracovali v Poštovej banke, pracovník Poštovej banky, ktorý prijíma žiadosti o úver nemá kompetenciu rozhodovať o schválení alebo neschválení. Túto žiadosť posielala ďalej kompetentným osobám. V závislosti na bod 3.2 obchodných podmienok následne dochádza k posúdeniu alebo schváleniu tejto žiadosti, čo sa realizuje mimo miesta, kde sa dáva žiadosť a až dodatočne. Až následne na základe tohto procesu môže dôjsť k doplneniu bodov do samotnej časti 4.1 zmluvy. Odhliadnuc od toho, pokiaľ by tu neboli dôvody neplatnosti a bezúčrnosti, pokiaľ by neboli dôvody neplatnosti, sú tu dôvody bezúčrnosti na ktoré poukázali v písomných vyjadreniach.

18. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

19. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

28. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

29. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Podľa ust. § 34OZprávny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

31. Podľa ust. § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

32. Podľa ust. § 43a OZ prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

33. Podľa ust. § 44OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

34. Podľa ust. § 46 ods. 1,2 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

35. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

36. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto

prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

40. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

42. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)odplatu podľa osobitných predpisov,

k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t)informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a podmienky ich uplatnenia,

u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>,

v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>,

z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

43. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.

a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a

aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

44. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

45. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>.

46. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

47. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

48. Podľa ust. § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

49. Podľa ust. § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>.

50. Podľa ust. § 19 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. opatrením, ktoré môže vydať Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

51. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

52. Podľa ust. § 54 ods. 1,2, OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

53. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

54. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd príhľadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

55. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

56. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

57. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

58. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobcovia odvádzajú svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobcovia boli v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

59. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

60. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

61. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci *Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero* (C-240/98) a medzi *Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol.*, spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

62. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

63. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

64. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Na základe tohto právneho vzťahu vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť. To, či v danom prípade bolo plnenie bezdôvodné závisí od posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k plneniu.

65. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vydať toto obohatenie tomu na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny úprava bezdôvodného obohatenia platí v prvom rade na všetky občianskoprávne vzťahy. Možno hovoriť o vzniku záväzkového vzťahu na základe zákona. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení nasledujúcich predpokladov a to vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane obohateného, k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne upravené v zákone, vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávnený), pričom táto ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného a nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje.

66. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je naplnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pre vznik bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 ods. 1 OZ je rozhodujúce to, že došlo k obohateniu určitej osoby na úkor iného a pre toto obohatenie nebol daný právny dôvod (v danom prípade tento právny dôvod bol žalobca bol zaviazaný právoplatným rozhodnutím súdu nahradiť spôsobenú škodu), nie je významná či skutočnosť na základe ktorej sa došlo k bezdôvodnému obohateniu zavinil obohatený alebo nie. Podstatnou je existencia konkrétnej skutkovej podstaty s ktorou zákonom spája vznik tohto právneho vzťahu. Každý sa môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia len do tej výšky do ktorej bolo bezdôvodné obohatenie získané na jeho úkor.

67. Medzi základné skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí plnenie bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho dôvodu, plnenie z právneho dôvodu ktorý odpadol, majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a bezdôvodné plnenie za iného „kde ten kto mal plniť, neplnil a ten kto plnil túto povinnosť v skutočnosti nemal. Ak určitý vzťah nemožno posúdiť podľa jednotlivých podmienok bezdôvodného obohatením je potrebné použiť všeobecnú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia aj na prípad výslovne neupravený zákonom. Pri plnení bez právneho dôvodu vzniká nárok na vydanie

bezdôvodného obohatenia tomu, kto plnil voči tomu komu sa plnilo zatiaľ čo pri plnení za iného vzniká nárok tomu kto plnil voči tomu za koho sa plnilo.

68. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu, ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod.

69. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali vydania bezdôvodné obohatenia vo výške 2045,92 eur z dôvodu neplatnosti zmluvy a rozhodnutie o určení neplatnosti zmluvy.

70. Súd po prejednaní veci zistil, že žaloba je dôvodná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k uzavretiu zmluvy medzi žalobcami a žalovaným platne nedošlo.

71. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania a to listinných dôkazov, obsahu úverového spisu žalobcov a výsluchu žalobcov bol preukázaný celý mechanizmus uzavretia zmluvy o úvere, a to tak ako ho žalobcovia opísali v žalobe.

72. Najskôr bola podaná žiadosť, ide o bod 2 tlačiva označeného ako zmluva, ktorá neobsahovala všetky údaje, ktoré vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch. Až následne po schválení tejto žiadosti boli do bodu 4 doplnené všetky obligatórne náležitosti. Z výpovede žalobkyne v 1. rade vyplýva, že táto žiadala splátku do 100 eur, pričom v tlačive bola uvedená splátka 111 eur. Uviedla tiež, že jej bolo avizované, že na vrátenie bude suma do 10.000,- eur, čo tiež nie je pravda. Skutočnosť bola tá, že celková čiastka, ktorú mali dlžníci vrátiť bola 13.050,96 eur.

73. Ako to vyplýva ide o predformulované obchodné podmienky bod 3.2 obchodných podmienok. Pracovník Poštovej banky prijal žiadosť o poskytnutie úveru z 11.03.2014. Keďže nemal kompetencie na schválenie úveru túto žiadosť poslal ďalej kompetentným osobám. Podľa bodu 3.2 obchodných podmienok následne dochádza k posúdeniu alebo schváleniu tejto žiadosti, čo sa realizuje mimo miesta, kde sa dáva žiadosť a až dodatočne. Až následne na základe tohto procesu mohlo dôjsť k doplneniu bodov do samotnej časti 4.1 zmluvy. Keďže bod 4 sa líšil od bodu 2 žiadosti išlo o nový návrh zo strany žalovaného. Písomnú akceptáciu tohto nového návrhu žalobcovia neprijali, ako uviedli už nič ďalšie na žiadosti a ani zmluvu nepodpisovali. Na základe uvedeného je preto zrejmé, že k uzavretiu zmluvy platne v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení nedošlo. Zmluva je preto neplatná. Preto je žaloba v časti o určení neplatnosti úverovej zmluvy č. 1417362347 dôvodná v celom rozsahu a súd je preto vyhovel.

74. Zároveň z vyššie uvedeného a citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že veriteľ, teda žalovaný má nárok na vrátenie len bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavuje výšku istiny úveru. Výška istina úveru bola 5000 eur, pričom žalobcovia uhradili celkovo sumu 7.045,92 eur, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania. Teda uhradili veriteľovi viac ako mali a preto na strane žalovaného ako veriteľa došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 2.045,92 eur, ktoré je žalovaný povinný žalobcom vydať. Preto súd vyhovel žalobe čo do zaplatenia sumy 2.045,92 eur.

75. Je teda zrejmé, že jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ nie sú zhodné, keďže zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám návrhu. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“) vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t.j. súhlas s návrhom) musí byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu obsahu (výhrady, dodatky, zmeny, ...), považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku a za splnenia podmienok v § 43a ods. 1 OZ za nový návrh so zmeneným obsahom. Keďže k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu zmluvy nedošlo, ako bolo v konaní preukázané nedošlo ani k platnému uzatvoreniu Zmluvy o úvere.

76. Pre úplnosť súd tiež poukazuje, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov aj z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne a to podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. písm. a) druh spotrebiteľského úveru - v súlade s písm. c) výslovné uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

77. Na základe uvedeného preto súd žalobe, čo do vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.045,92 eur ako dôvodnej vyhovel.

78. Žalobca pri bezdôvodnom obohatení žiadal tiež aj úroky z omeškania od 06.07.2019 vo výške 5% ročne do zaplataenia. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bezdôvodné obohatenie žalobcom neuhradil, preto sa dostal do omeškania a žalobcom vznikol nárok na úroky z omeškania. V zmysle výzvy z 28.06.2019 žalobcovia vyzvali žalovaného o úhradu bezdôvodného obohatenia do 05.07.2019. Od 06.07.2019 sa teda žalovaný dostal do omeškania, preto súd priznal žalobcom v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj úroky z omeškania v zákonnej výške od 06.07.2019 do zaplataenia.

79. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

81. Žalobcovia boli v súdnom konaní úspešní v celom rozsahu a preto im súd priznal náhradu trov konania vo výške 100%. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.